

Śląsku, i na Pomorzu, w Poznańskim, w Krakowskim i prawie już we wszystkich województwach, łącząc się w jedną całość, obejmując również i śpiewactwo polskie zagranicą, w całość tworzącą ogromną społeczność: Zjednoczenie Polskich Związków śpiewaczych i Muzycznych w Warszawie.

Związek Mazowiecki jest jednym z najmłodszych, a przeto niebardzo jeszcze licznym ogniwem tego łańcucha. Sądząc z ostatniego zjazdu i popisu rozwija się pomyślnie i mamy nadzieję, że zostanie zasilony w najbliższej przyszłości przez jeszcze do tej pory niezrzeszone Koła Śpiewacze, które zrozumieją wreszcie potrzebę i korzyści ze wspólnej, ujętej w pewne formy i karby organizacyjne, zespołowej pracy.

Urządzanie zjazdów i popisów zacieśnia węzły, ułatwia wzajemne porozumienie jest jakby kontrolą i sprawdzianem dorobków artystycznych związków. Nie mówiąc już o tak ważnym i dodatnim czynniku, jak szlachetna rywalizacja i bodziec do pracy, którym staje się bezsprzecznie taki ogólny publiczny występ na szerszym terenie.

Związek Mazowiecki składa się z 6-iu okręgów: 3-ch stołecznych i 3-ch zamieszkowych. Okręg Macierz z „Harfą” na czele, liczy 5 zespołów, Okręg I — Warszawskie Miejskie Koła Śpiewacze, Okręg II — Zespoły Śpiewacze Pracowników Państwowych Wytwórni Wojskowych, Okręgi zamieszkowe: Błoński, Pułtuski i Włocławski, —razem 49 zespołów chóralnych i muzycznych.

W Filharmonii Warszawskiej zgromadziły się 24 zespoły, liczące w sumie około 1600 osób. Przed rozpoczęciem popisów przemówił prezes Mazow. Zw., prof. Tadeusz Czerniawski, treściwie i rzeczowo, omawiając doniosłe znaczenie zjazdu.

Popisy zbiorowe odbyły się w Filharmonii pod batutą dyrygentów poszczególnych okręgów pp.: J. Lewandowskiego, T. Czudowskiego, M. Szymanowskiego, E. Pawłowskiego, K. Jezierskiego i naczelnego

dyrygenta związkowego — Wacława Lachmana. Dalszy ciąg popisów wyłącznie indywidualnych zespołów przeniesiono do sali Konserwatorium.

Na bogaty program złożyły się polskie kompozycje chóralne, starannie obmyślane i dobrane.

Po występach nastąpiło rozdanie nagród zespołom wyróżnionym. Nagrodę M. W. R. i O. P. (I nagroda — 500 zł.) łącznie z nagrodą prezydenta miasta (100 zł.) otrzymało I Miejskie Koło Śpiewacze prowadzone przez T. Czudowskiego. II nagroda, również prezydenta miasta (300 zł.) — przypadła 17-temu Kołu miejskiemu pod dyr. W. Krzyżewskiego, III — nagrodę M. S. Wojsk (200 zł. — otrzymała „Lutnia” włocławska — dyr. K. Rogalski, IV — przypadła „Pobudce” fabryki karabinów w Warszawie, V — chórowi Zbrojowni Nr. 2 w Warszawie. Pozostałe 10 nagród rozdzielone zostały między „Drużynę Śpiewaczą”, 8-me Koło Miejskie z Warszawy, „Echo” z Żyrardowa, Chór Świetlicy Drukarni Wojskowej, „Lutnię” z Pułtusa, 12-te Koło Miejskie, „Lirę” z Żyrardowa, Chór Pracowników Amunicji Nr. 1 i 3-cie Koło Miejskie. 10-ta nagroda przypadła „Lutni” warszawskiej, chórowi, który za czasów ś. p. Piotra Maszyńskiego stał na bardzo wysokim poziomie.

Zaznaczyć należy, że nasz młody Związek Mazowiecki jest świetnie zorganizowany. Prezesem tego Związku pozostaje prof. T. Czerniawski, wykazujący w tej dziedzinie dużą fachowość, sprężystość i zamięłowanie. Dzielnie z nim współpracują pp. Wiśniowski, Pinkwart (w.-prezesi) Bekański, Offenberg (sekretarze). Skarbnikiem wybrany został major Adam Gelata, zasłużony działacz na polu kulturalno-oświatowym i artystycznym wśród rzeszy robotniczych Przemysłu Wojennego.

Mamy nadzieję, że ten, jeden z pierwszych zjazdów i popisów, zakrojony na tę miarę, będzie początkiem i podwaliną do szeregu podobnych imprez, które, niewątpliwie, bardzo się przyczynią do rozwoju naszej rodzimej kultury muzycznej.